

PK I Ip 451.2019

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:

Stowarzyszenie Prawo na Drodze
ul. Czeremchowa 18/91
20-807 Lublin

Organ:

Prokurator Krajowy
ul. Postępu 3
02-676 Warszawa

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2335) w zw. z art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1429 ze zm.), zwanej dalej u.d.i.p., przekazuję skargę Stowarzyszenia Prawo na Drodze, opatrzoną datą 08 lipca 2020 r., która wpłynęła do Prokuratury Krajowej w dniu 13 lipca 2020 r. na *bezczyność Prokuratora Krajowego w sprawie rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej – i wnoszę o jej oddalenie.*

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 21 grudnia 2020 r., przesłanym do Prokuratury Krajowej w dniu 22 grudnia 2019 r. Stowarzyszenie Prawo na Drodze (dalej również jako „Stowarzyszenie”) zwróciło się do Prokuratora Krajowego w trybie u.d.i.p. o udostępnienie informacji, dotyczących sposobu rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenia Prawo na Drodze z dnia 20 października 2019 r. o podjęciu prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego:

1. Imię i nazwisko prokuratora Prokuratury Okręgowej Krajowej, który rozpatrzył przedmiotowy wniosek oraz podjął decyzję o przekazaniu go do Prokuratury Okręgowej w Lublinie (jeśli w procesie decyzyjnym brało udział więcej osób, proszę o wskazanie imion i nazwisk tych osób);
2. Czy intencją Prokuratury Krajowej było, aby Prokuratura Okręgowa rozpatrzyła przedmiotowy wniosek, czy też aby go przesłała do Prokuratury Rejonowej – czyli do organu, który trwa w obstrukcji i którego dotyczyła skarga?

Pismem z dnia 7 stycznia 2020 r. organ poinformował wnioskodawcę, że złożony przez niego wniosek o udostępnienie informacji publicznej nie może zostać rozpoznany w trybie u.d.i.p., ponieważ zawarte w nim pytania nie dotyczą informacji publicznej w rozumieniu przepisów art. 1 ust. 1 w zw. z art. 6 u.d.i.p. Ponadto wskazano, iż treść zawartych we wniosku pytań jednoznacznie wskazuje, że informacja o którą wnioskuje skarżący ma posłużyć do załatwienia jego indywidualnej sprawy, zaś zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych pisma składane w indywidualnych sprawach, przez podmioty, których interesów sprawy te dotyczą, nie mają waloru informacji publicznej.

W dniu 13 lipca 2020 r. do Prokuratury Krajowej wpłynęła skarga Stowarzyszenia na bezczynność Prokuratora Krajowego w zakresie rozpoznania pkt 1 wniosku z dnia 21 grudnia 2019 r. o udostępnienie informacji publicznej, w której skarżący zarzucił organowi naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, poprzez uznanie, że żądana w pkt. 1 informacja nie stanowi informacji publicznej,

2) przepisów prawa materialnego art. 13 ust. 1 ustawy, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Podnosząc te zarzuty Stowarzyszenie wniosło o zobowiązanie Prokuratora Krajowego do dokonania czynności lub wydania aktu zgodnie z pkt 1 wniosku. W uzasadnieniu podniesiono, iż w ocenie skarżącego żądana informacja ma charakter informacji publicznej ponieważ składając w dniu 20 października 2019 r. wniosek o podjęcie prawomocnie zakończonego postępowania 2 Ds. 684.2019.D Stowarzyszenie występowało w interesie publicznym, a nie prywatnym.

W ocenie organu skarga Stowarzyszenia Prawo na Drodze jest niezasadna.

Bezczynność podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej ma miejsce wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie podmiot ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub prowadził postępowanie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem decyzji, postanowienia lub też innego aktu, albo nie podjął stosownej czynności. Na gruncie u.d.i.p. wniosek o udostępnienie informacji może być załatwiony poprzez udostępnienie informacji publicznej w drodze czynności materialno-technicznej, odmowę udostępnienia informacji w drodze decyzji administracyjnej, umorzenie postępowania w drodze decyzji administracyjnej bądź też poinformowanie wnioskodawcy, że: żądanie informacyjne nie stanowi informacji publicznej, podmiot nie jest zobowiązany do udzielenia informacji, podmiot nie dysponuje wnioskowaną informacją albo, że w sprawie ma zastosowanie odrębny tryb dostępu.

Analizując treść wniosku Stowarzyszenia z dnia 22 grudnia 2019 r. stwierdzić należy, że wnioskowane przed skarżącego informacje nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu u.d.i.p. Za utrwalony w orzecznictwie należy uznać pogląd, wyrażony m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 września 2018 r., sygn. I OSK 1359/18 (LEX nr 2554828) czy też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. II SAB/Lu 97/19 (LEX nr 2924635), iż *Pisma składane w indywidualnych sprawach, przez podmioty, których interesów sprawy te dotyczą, nie mają waloru informacji publicznej.*

Ich przedmiotem nie jest problem czy kwestia, która ma znaczenie dla większej ilości osób, czy grup obywateli, lub jest ważna dla funkcjonowania organów państwa. Przedmiotem takiego pisma jest realizacja lub ochrona indywidualnych interesów podmiotu, który pismo to składa. Wobec tego pismo takie nie dotyczy sprawy publicznej i nie powinno być udostępniane w trybie u.d.i.p.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie budzi sporu, iż Stowarzyszenie nie było stroną postępowania przygotowawczego sygn. 2 Ds.684.2019.D, prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Kraśniku. Istotne jest jednak, iż złożony w dniu 22 grudnia 2020 r. wniosek o udostępnienie informacji publicznej nie odnosił się do wskazanego postępowania przygotowawczego ale zawierał żądanie informacji obejmującej imię i nazwisko prokuratora Prokuratury Krajowej, który rozpatrzył skierowany do Prokuratury Krajowej wniosek Stowarzyszenia Prawo na Drodze z dnia 20 października 2020 r., o podjęcie prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego. Z treści wniosku Stowarzyszenia z dnia 22 grudnia 2020 r. wynika zatem wprost, iż celem jego jest jedynie uzyskanie informacji o trybie i sposobie załatwienia skierowanego przez nie pisma. Nie ulega więc wątpliwości, że jakkolwiek skarżący ma swój subiektywny interes w uzyskaniu wnioskowanych informacji to jednak, jak słusznie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w powołanym wyżej orzeczeniu: *Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie może być nadużywana i wykorzystywana w czysto prywatnych sprawach. Z żądania udostępnienia informacji publicznej musi wynikać interes obiektywny a nie subiektywny.*

Mając na względzie, że wniosek Stowarzyszenia Prawo na Drodze nie dotyczył informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust.1 w zw. z art. 6 u.d.i.p. stwierdzić należy, że organ prawidłowo rozpoznał skierowany do niego wniosek oraz udzielił stosownej odpowiedzi, dochowując zarówno formy, jak i terminu wynikającego z przepisów u.d.i.p. Jako całkowicie błędny ocenić należy wyrażony w uzasadnieniu skargi pogląd skarżącego, jakoby organ był w zaistniałej sytuacji zobowiązany do wydania decyzji administracyjnej. Z treści art. 16 ust. 1 u.d.i.p. wynika jasno, że przepis ten ma zastosowanie tylko wówczas, gdy konieczna jest odmowa udzielenia informacji lub umorzenie postępowania i spełnione są ponadto warunki: przedmiotowy (informacja ma charakter informacji publicznej) i podmiotowy (podmiot jest

zobowiązany do udzielenia informacji). Brak jednego z tych elementów oznacza zakaz załatwienia sprawy w drodze decyzji administracyjnej. Tym samym niedopuszczalne jest wydanie decyzji odmownej, gdy żądana informacja nie jest informacją publiczną w rozumieniu analizowanej ustawy. Przepisy u.d.i.p. nie znajdują bowiem wówczas zastosowania.

W opisaney sytuacji podniesiony przez skarżącego zarzut bezczynności ocenić należy zatem jako bezpodstawny. Stąd wnoszę o oddalenie skargi.

z up. Prokuratora Krajowego

ZASTĘPCA DYREKTORA
Biura Prezydialnego

Beata Sobieraj-Skonieczna

Otrzymują:

1. Wojewódzki Sąd Administracyjny – 2 egzemplarze
2. a/a

Załączniki:

1. akta PK I Ip 451.2019
2. zarządzenie Prokuratora Krajowego nr 74/16